

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/56/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111010918
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1111010918.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej, členiek JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaného U. Z., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 5T/78/2011 zo dňa 27.02.2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. septembra 2012 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. Z., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného U. Z. uznal vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

- v presne nezistenom čase v mesiaci december 2010 pred starou tržnicou v Bratislave na Námestí SNP vymenil s doposiaľ neustálenou osobou osobné motorové vozidlo značky Š. L., žltej farby, VIN: J., EČ: J.-XXXDZ, ktoré mu bolo zverené do užívania vlastníčkou tohto motorového vozidla A. D., za osobné motorové vozidlo značky Š. L., farby zelenej metalízy, VIN: J., EČ: I.-XXXAI S. doplatkom 500,-€, pričom tak urobil bez súhlasu a vedomia vlastníka vozidla a následne osobné motorové vozidlo značky L. predal prostredníctvom W. neznámej osobe za 200,-€, čím spôsobil poškodenej A. D., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bývajúcej vo Y. Č. XX škodu v celkovej výške 2.600,-€.

Za tento čin okresný súd obžalovanému uložil podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. pre výkon tohto trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenej A. D. škodu v celkovej výške 2.600,-€.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Uviedol v ňom iba to, že trest, ktorý mu bol uložený, sa mu zdá byť privysoký.

Krajský súd po preskúmaní tohto odvolania zistil, že obžalovaným bolo odvolanie podané až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, ktorá plynie od oznámenia rozsudku do 15 dní.

Obžalovanému rozhodnutie prvostupňového súdu bolo oznámené dňa 27.02.2012 na hlavnom pojednávaní a zákonom stanovená lehota 15 dní mu uplynula dňom 13.03.2012 (§ 309 ods. 1 Tr. por.). Obžalovaný odvolanie podal na pošte dňa 23.03.2012, z dôvodu, že sa riadil nesprávnym poučením

súdu v znení, že „odvolanie môže podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia“. Rozsudok bol obžalovanému doručený dňa 14.03.2012.

Vzhľadom na toto pochybenie prvostupňového súdu krajský súd obžalovanému uznal včasnosť podaného odvolania a podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného ku skutku obžaloby, že je vinný a súčasne podľa § 257 ods. 7 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste o náhrade škody.

Ak obžalovaný ohľadom skutku obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. a súd toto vyhlásenie prijme s dôsledkami uvedenými v § 257 ods. 7 Tr. por. (uznesením proti ktorému nie je sťažnosť prípustná - § 185 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný nemôže napadnúť výrok o vine a tento výrok v odvolacom konaní ani nemôže byť podrobený revíznej povinnosti.

Obžalovaný svojim odvolaním napadol rozsudok vo výroku o treste. Navrhol, aby odvolací súd preskúmal uložený trest čo do druhu a výmery a aby prihliadol najmä na to, že ku skutku sa priznal a oľutoval ho. Poukázal aj na to, že skutok spáchal pod vplyvom závislosti od psychotropných látok a keďže vozidlo užíval, domnieval sa, že už patrí jemu. Mal za to, že účel trestu by bol splnený aj uložením podmienenečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri hodnotení poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností odvolací súd konštatoval, že obžalovanému je možné priznať ako poľahčujúcu okolnosť doznanie a úprimné oľutovanie (§ 36 písm. písm. l/ Tr. zák.). V pomere s prítiažujúcou okolnosťou v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák., a to, že už bol za trestný čin odsúdený, došlo k vyrovnaniu týchto okolností a obžalovanému tak prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby stanovenej pre trestný čin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. do dvoch rokov.

Odvolací súd s prihliadnutím na to, že obžalovaný už bol v minulosti viackrát súdne trestaný pre majetkové delikty a posledne má zaznamenané tri odsúdenia pre úverové podvody, za ktoré vykonal aj dlhodobý trest odňatia slobody 4 roky nepodmienečne, považoval za potrebné aj v danom prípade pôsobiť na prevýchovu obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov tak, ako mu bol uložený súdom prvého stupňa, teda v strede trestnej sadzby stanovenej zákonom (v dôvodoch rozsudku prvostupňový súd ale chybné uviedol 10 mesiacov odňatia slobody, hoci takto trest vyhlásený nebol).

Správne a v súlade so zákonom bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia, lebo v posledných 10-tich rokoch už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Výrok o náhrade škody zodpovedá zistenému skutkovému stavu, preto aj tento výrok odvolací súd ponechal nedotknutý.

Keďže krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie, prípadne zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné za použitia § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.